KIRJOTUSKILPAILUMME EHDOT

Saadaksemme kultakin paikkakunnalta kykenevän kirjeenvaihtajan jonka avulla voimme seurata tapahtumia koko piirissämme mahdollisimman luotettavien tiedonantojen perusteella, olemme suunnitelleet yleisen kirjeenvaihtokilpailun, joka alkaa tammikuun 21 päivänä ja kestää kymmenen viikkoa, eli huhtikuun alkuun.

Kilpailuun voi ottaa osaa jokainen puolueen jäsen, joka vain haluaa, ja jaetaan siitä seuraavat palkinnot:

I Oliver kirjotuskone No. 9 (uusin Oliver koneista).
II 25 dollarin arvoinen gramofooni.
III 18 dollarin arvoinen gramofooni.
IV 10 dollarin arvosta kirjallisuutta saajan valinnan mukaan.
V Englantilais-Suomalainen sanakirja, toimittaneet C. G. Swan ja Hanna Granström.
VI Suomalais-Englantilainen sanakirja, toimittanut Severi Alanne.

Yllämainittujen palkintojen lisäksi jakavat valtiokomiteat — ja toivottavasti osastotkin — omissa piireissään erikoispalkinnoita, joiden saanti ei millään tavalla estä kilpailijaa saamasta mitä hyvänsä näistä yleispalkinnoista.

Kilpailuun voi ottaa osaa kaikenlaisilla kirjotuksilla, kuten kansankirjeillä, artikkeleilla, kertomuksilla, omintakeisilla ja suomennetuilla. Suomennoksien mukaan on lähetettä alkukielinen, paitsi milloin se on ote jostakin yleisesti tunnetusta teoksesta, jolloin sen mainitseminen riittää.

Palkintotuomareina toimii viisi henkilöä, joista kaksi valitsee piirikomitea, yhden Californian, yhden Washingtonin ja yhden Wyomingin valtiokomitea. Toimitushenkilöitä ei niihin saa kuulua.

Järjestömme asioita

TYÖMIES KUSTANNUS-YHTIÖN VUOSIKOKOUKSELLE

Mullan'in, Ida. s .s.-osasto päätti pitämässään kokouksessa tammikuun 14 p., esittää T. K .Y. vuosikokoukselle että: S. Alanteen toimittamaa Suomalais-Englantilaista Sanakirjaa olisi joudutettava, sekä annettava täydellinen selitys T. K. Y. osakkeenomistajille, missä määrin sanottu sanakirjatyö on menossa, ja minkälaisilla ehdoilla sitä toimitetaan, ja koska se valmistuu.

Tämä siksi, että mainittua sanakirjaa on ilmotettu useamman kerran että silloin ja silloin se valmistuu, eikä siitä ole sen valmiimpaa tullut; se on vaan vuosi vuodelta siirtynyt ties' minne asti, saattaen ennakkotilausten ottajat y. m. täten kiusalliseen asemaan, joten tästä olisi T. K. Yhtiön johtokunnan annettava riittävä selitys.

Vallankumousterveisiä Suomen tasavallasta

Meille saapuu harvoin suomalaisia lehtiä. Viimeiset olemme saaneet pari viikkoa sitten ja olivat ne noin kolmen kuukauden vanhoja. Niistä ei saanut enää uutisia. Nykyajan tapaukset etenevät niin nopeassa tahdissa, että tapausvyyhdin aukeamista pitäisi saada yhtämittaisesti seurata ennenkuin voisi luoda osapuilleenkaan täydellistä kuvaa lukijan eteen. Suomen-uutisemme ovatkin siitä syystä—kuten kaikkien muidenkin lehtien—ikänsä puolesta kunnioitettavia, jos ei ota lukuun niitä enemmän tai vähemmän vääristeltyjä sähkösanomia, joita amerikalaiset uutistoimistot lähettelevät lehdille. Meille saapuneet erikoistiedot ovat usein "Tukholmantietoja", pöyristävyys ei pysty korvaamaan niiden alastonta tökelyyttä.

Siksipä onkin mielenkiintoista saada niinkin "tuoreita" tietoja Suomesta kuin viime joulukuun alkupäivien.

Saimme "käsiimme" Miss Eine Juseliuksen, joka oli joulukuun 10 päivä lähtenyt Helsingistä tähän maahan, saapuen tänne uudenvuoden päivänä. Puristimme häneltä niin paljon tietoja kuin vain irti saimme.

Suomen yleislakko (oikeastaan toinen) alkoi puolivälissä marraskuuta, levisi tavattoman nopeasti yli maan; lakkojulistuksen antoi Suomen sos. dem. puolue ja Ammattijärjestö. Lakon tarkotuksena oli saada hallituksen (porvarisenaatin) vahvistus kunnallislaille, asetukselle 8 tunnin päivästä ja torppariasetukselle; sitäpaitsi oli vaatimuksena sosialistisenaatin muodostaminen, kuten kertojamme selitti. Lakko muuttui heti alussa tavattoman kiihkeäksi. Ei työläisten taholta, sillä katkerat ajat ovat Suomen työväelle opettaneet järjestetyn toiminnan salaisuudet, mutta porvariston lahtarikaartin taholta.

Maa oli sisällissodan partaalla. Venäjän asiat olivat kehitysvauhdissa, josta tapausten virta voi etsiä odottamattomia uomia mihin päin tahansa. Kokoomushalitus vangitsi, karkoitti, häiritsi kokouksia ja ylläpiti "demokraattista järjestystä" tavalla, joka kiukutti kaikkia eikä tyydyttänyt itseasiassa ketään.

Samallainen asiaintila vallitsi Suomessa.

Heti kun suurlakko julistettiin, alkoi herrojen lahtarikaarti toimia.

Porvoossa sattui verinen yhteentörmäys lahtarikaartin ja järjestystä ylläpitävän punakaartin välillä. Lahtarikaarti oli "valloittanut" Porvoon. Suurlakkokomitea lähetti ylimääräisen junan punakaartilaisia järjestystä palauttamaan. Tuli yhteentörmäys, jossa lahtarikaartilaisia kaatui kuusitoista miestä. Haavottuneita paljo molemmin puolin. Lahtarikaartilaisilta otettiin aseet pois, samoin kuin hevoset; kaarti nimittäin istui kimojen pakaroilla. Mommilassa tapahtui samallainen kohtaus sillä eroituksella että venäläinen sotaväki otti siihen myöskin osaa; useita kuolleita ja haavottuneita. Ympäri maata tapahtui samallaisia tapauksia. Sisällissota näytti väistämättömältä.

Suurlakon aikana piti Helsingissä järjestystä yllä työväki.

Kun jonkun teki mieli päästä ulos kaupungista, oli kysyttävä ja saatava lupa työväen keskushallinnolta. Herrojen täytyi käydä kumartamassa junaa, jos tahtoivat päästä kaupungista johonkin.

Suurlakon aikaiset tapaukset ovat mielenkiintoisia muissakin suhteissa.

Lakon alkaessa ei ollut jauhoja vaan syötiin kaikkialla. Helsingissäkin jäkäläleipää. Vallankumous suoritettiin siis jäkäläleivän avulla.

Elintarvepörssi oli tietysti kiinni, sillä eihän herroilla ollut viljaa petlattavanaan. Jäkäläleipää ei annettu herrojen pörssipöytien ääreen.

Jäkäläleipä maistui puulle. Ihmiset tulivat sairaiksi, mutta useimmat kestivät kuurin, sillä sitäkin leipää sai niin vähän, ettei annoksesta voinut tulla edes kipeäksi.

Hintojen alituinen nousu ja huippuneminen vaikutti, että kansan raivostuminen tilanteen johdosta myöskin paisui.

Kertojamme lähti juuri niihin aikoihin pois, jolloin muodostettiin uusi senaatti, hänen tuntematta enää sen kokoonpanoa. Suomen porvariston törkeä esiintyminen ja aseistuminen sisällissotaan vaikutti, että lakko loppui niin lyhyessä ajassa ja ilmeisesti työväen voitolla.

Mielenkiintoisia välitapauksia sattui Helsingissä. Meni kadulla saattue: työväen suojeluskaartilaisia, jotka veivät univormuisia herrojen lahtarikaartilaisia miliisiasemalle. Lahtarikaartilaiset olivat vallankumouksen aikana työttömiksi jääneitä poliiseja ja muita samanlaisia olioita. Suojeluskaartilaisilla oli kiväärit.

Korkein määräävä oli työväenjärjestöjen keskushallinto. Se ratkaisi asiat ja sen puoleen oli käännyttävä kaikissa yleisempää luonnetta olevissa asioissa.

Herratkin yrittelivät "lakkoutua".

Kun Helsingistä lähetettiin lakkojunia maaseudulle, kieltäytyivät asemilla olevat päälliköt ja nappiherrat antamasta apuaan junien lähettämisessä. Siitä ei tullut suurta haittaa. Junat kulkivat kaikesta huolimatta. Rautatiehallituksesta annettiin määräys, että elleivät, herrat saavu määräaikana paikalleen, saavat laputtaa ikuisiksi ajoiksi valtion vellikupin äärestä. Herrat palasivat ja olivat siivolla.

Helsingin raitiotieliikenne oli tietysti seisauksissa. Autoja ei ollut liikkeellä. "Issikoita" ei ollut katujen kulmissa. Herrat eivät uskaltaneet tulla ulos. Pelkäsivät kai entisiä tekojansa. Oli käytävä puhuttelemassa kirottuja siltasaarelaisia jos mieli ajaa asioitansa. Oli työväen valta, tai paremmin, työväki vaati tulla osalliseksi herrojen neuvospöytään; köyhälistön valtiollinen mahti oli musertavan suuri. Jos joku uskalsikin tulla ulos, oli täytynyt panna rintaan suurlakkomerkki; siten, köyhälistön voitonmerkin varjossa, luikuilivat ja lohduttelivat toisiaan. Puhelinlaitos oli työväen huostassa. Työväen diktatuuria, mutta vasta alkua!

Kuten sanottu, syötiin vain jäkäläleipää. Sen sai rasvata alas hevosenlihalla. Siinä aamiais-, päivällis- ja illallisruoka. Sen kummempaa ei ole kenelläkään, lukuunottamatta herroja, jotka olivat ehtineet kahmia kätköihinsä ruokavarastoja.

Kertojamme ulkomaapassi oli virallisen tarkastuksen ja pikkumaisuuden mestariteos. Kannessa on passinomistajan valokuva. Sitten ruumiin mitta, silmien väri, tukan väri, nenän muoto j.n.e. Mahtava kirja, jonka sivuluku kansien kanssa on 36. Alla oli "ystävämme" Esko Heilimon luotettava nimi; muistamme miehen kiipeilleen virkapaikkoihin vuosia sitten. Niin sitä "edistytään". Tänään vaikka, huomenna äkäinen sonni.

Siinä muutamia hajanaisia tietoja Suomesta suurlakkoviikolta. Kummankin yhteiskunnallisen tekijän, köyhälistön ja kapitalismin rintama oli kelpo kunnossa. Taistelua kävtiin järjestynein rivein. Ja tuloksena oli — kansanvaltaisin kansanvalta, jota toistaiseksi ei häiritse yöpöllöjen melu. — Työm.

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

CARBONADO.

Taaskin kaivosmurha. T. k. 16 p:n illalla, noin klo 5 aikana, tapahtui taas onnettomuus täkäläisellä hiilikaivoksella, josta jo sähköitse ilmotin Toveriin. Uhriksi joutui suomalainen nuorukainen Akseli Lahdenperä.

Tapahtuma tapahtui seuraavasti: Lahdenperä oli iltavuorolla työtoverinsa kanssa "Miller"-kaivannon pohjalla, hiilivaunuja "hiivoittamassa" ylös ja taas tyhjiä vaunuja vastaanottamassa. He aina joskus kävivät myöshin alhaalla, neljännellä tasanteella, samanlaisessa työssä. Nyt juuri he olivat menossa miesvaunulla (pullman), Millerin tasanteelta alas 4:lle tasanteelle "Wingate"-kaivantoon. Heidän laskiessaan sitä väliä laskivat toiset maan päällä irtonaisen "pullman"-vaunun alas, sillä seurauksella, että se löi Lahdenperän pään aivan mäsäksi ja löi hänen menemään yhden tasanteen välin, siis 4:neltä 5:nelle tasanteelle. Kuolema arvattavasti seurasi silmänräpäyksessä. On ihmeteltävää kuinka hänen toverinsa siinä pelastui, joka ainoastaan sai lievempiä vammoja päähän ja muihin ruumiin osiin. Arvattavaa on, että kun jyrkkää 'Slopea' menee irtonainen pullman-vaunu alas, niin se syöksyy kuin tykinkuula, joten se mahdollisesti meni yli toisen vaunun niin korkealta, että mies, joka oli vaunusta alempana, pelastui kuolemasta.

Lahdenperä oli tottuneimpia siinä toimessaan. Aikoja sitten hän kammoksui tuota hirmun kitaa, sanoen, että siinä on mies kuin kanuunan suussa. Kaivannon päällä on viime aikoina pidetty vain poikasia, joita on halvalla siihen saatu. Nämä siinä leikittelevät työnsä ohella. Nuoria ja ammattiin tottumattomia he ovat ja sitäpaitsi nykyään vielä enemmän kuin ennen ei ole mitään turvallisuuden valvontaa. Kaikki välineet ovat uloskuluneita ja rempallaan ja ylellinen kiire on aina. Mistäpä arvosta olisi työläisen henki! Onhan "maamme" sodassa. On helppoa laittaa ilmotuksia seiniin: irrottakaa kovasti hiiltä ja auttakaa siten voittamaan tämän sodan!

Onhan siinä kyllikssi, kun kaivosyhtiö on ripustanut tauluja: "Safety First". Se kyllä riittää silmän ruuaksi. Järjestömme voima on miltei kaikki tukahdutettu. Onhan se isänmaa-vastaista nousta vaatimaan turvallisuutta tänä ahtaana aikana, siihen nojautuvat meidän virkailijatkin.

Lahdenperä on hyvin tunnettu lystinä ja kelpo miehenä. Kahdesti ennen oli hän ollut kaivosonnettomuudessa, tätä ennen viimeksi Buttessa, Mont., siinä suuressa kaivospalossa, josta hänet tiedottomana kannettiin ulos. — Kova on työläisen kohtalo jo hirveät ja myrkylliset ne luolat, joista hänen täytyy henkensä ahalla luoda hyvinvointi mailmalle.

Hautaus tapahtuu sunnuntaina, 4. k. 20 p:nä. — Lahdenperä oli kotoisin Raahesta jossa hänellä on isä ja äiti, veljiä ja siskoja. Läheisiä sukulaisia tässä maassa on ,vainajalla setä, joka asuu nykyään Burnettissa, Wash. Näiden lisäksi suuri toveripiiri kaiholla muistelee tätä nuorta toveria, jonka täytyi vuodattaa verensä kapitaalin alttarille. Koveät mullat haudallesi, raatajatoveri!

O. Kiiski.

BLACK DIAMOND.

"Onnellista Uutta vuotta" on ollut tapana toivottaa Toverille ja sen laajalle lukijakunnalle. Varsinkin muistavat sen business-miehet, jotka koettavat osottaa kohteliaisuuttaan yleisölle, että saisivat mahdollisimman suuren ostajasäkin puolelleen. Sama henki kai on tarttunut jo pieniin poikasiinkin, koska jo niinkin pieninä että tuskin kävelemään pääsevät, aina uuden vuoden vaihteessa jo kaukaa huutavat: "Happy new year — give me a nickel!" Mutta minulta on aivan jäänyt unhotuksiin toivottaa hyvää taikka pahaa lähimäisilleni. Enkä minä paljon luota koko hikiliina-systeemiin, että rukouksen tai toivottamisen voimalla voidaan mitään aikaansaada, parantaa tauteja tai paheita, enemmän yksityisistä kuin yhteiskunnastakaan. Saa silti minunkin puolestani tämä vuosi olla onnellisempi kuin kaikki koime edellistä yhteensä, että saapuisi rauha maahan ja ihmisille hyvä tahto— vaikka sitä tuskin tarvitsee odottaa kapitalisteilta niistä hommista päättäen mitä heillä on tekeillä tätä nykyä.

Osaston kokouksista ei ole paljon kertomista, sillä niin pienellä joukolla mitä jäseniä saapuu kokouksiin, ei kovin suuria aikaansaada: hädintuskin juoksevat asiat voidaan käsitellä puhumattakaan mistään uusista suunnitelmista kapitalismin sortoa vastaan. Uusien virkailijain valintakin olisi pitänyt olla, mutta vanhat täytyi ottaa kaikki entisiin virkoihinsa, kun uusia ei ollut saapuvilla.

Valtiokomitealta saapunut taisterurahaston ylimääräinen verotus päätettiin maksaa osaston kassasta.

Kansalliskomiteaan esitettiin kolmea henkilöä, yksi Washingtonista, toinen Oregonista ja kolmas Wyomingista.

Seattlen s.s.-osasto no. 5 päätettiin pyytää tulemaan meille vieraisille jonakin kauniina sunnuntaina antamaan meille henkistä ohjelmaa: näytöskappaletta ja muutakin, kuten puheita, runoja, laulua y.m., y.m. Päätettiin luovuttaa kaikki tulot, paitsi haalin vuokra ja valot pois luettuna, ja osasto menee vielä $30.00 takuuseen tuloista. Meillä olisi vähän syytä toivoa, että Seattlen osasto tekee sen huvivierailun tänne, sillä emmehän ilmaiseksi pyydäkkään, ja meidän osastomme entinen soittokunta teki vierailumatkan Seattleen, joku aika takaperin, muistaakseni aivan ilmaiseksi.

Vielä valittiin tilientarkastajat tarkastamaan viime viiden kuun tilit, jonka aikaa osastomme on ollut toiminnassa. Täysinmaksaneita jäseniä kehui rahastonkirjuri olevan vuoden vaihteessa 28.

Kirjeenvaihtokilpailuun ei katsottu voitavan osaa ottaa, kun ei ole kunnollista kynämiestä häävin osaston kokousraportteja julkituomaan, ja nykyaika vaatii selvätajuisen miehen kunnollista kirjettä sepustamaan, että se läpäsee sensuurin rautaisen kouran. Kyllähän sitä nykyään tarvitsisi nykästä hihasta vhtä ja toista, ennenkuin se vähänkin vastaisi työläisten ajatuskantaa.*)

M. T.

*) Yllaolevan kirjottaja kyllä kykenee, joten annahan kynän vain heilua. — Toim.

CALIFORNIA

BERKELEYN KIRJE.

SISÄLLYS: Ne "kunnallistuttajat"! — Berkeleyn keskustelukokous raitiokysymyksestä. — Kaasukuulustelu meni "yli" helmik. 11 päivään. — Uudestaan nousemassa. — Ennenaikainen pelko. — Poliittinen vakoilu.

Katsokaamme kunnallistuttamiskysymystä vielä sosialistien esittämän mailmankatsomuksen valossa. Olemmehan jo kutakuinkin kokeneet, mitä elämä opettaa yhteiskunnan uudestaan muodostamisesta. "Kunnallistuttajamme" nyt kinaavat kaupungin ja kunnan käyttöosuudesta, ylenkatsoen, tai katsoen vain pintapuolisesti, kansanomistuksen vaikuttimet ja painavuuden.

Tämä nähdään monesta seikasta ja varsin hyvin niissä kokoui'ol kerranvec csicsamlmlohdii uksissa, missä jauhetaan kunnallisasioita. Puhutaan kansan asiain kustannuksella "paremmasta elämästä", ja kunnan taloudesta — kansa tullen aina "luetuksi ulos". Ja tämän taas aiheuttaa se, että siinä "puhujien" tulisikin luopua muutamista — ellei kaikista — itsepintaisuuksista, joka on läpikäynyt historian aikakausien kehityksen — laannut aina vasta silloin kuin itsekkyyttömyys on päässyt valistamaan ilman "edustavan" joukon yksityisiä pyyteitä. Lahtikaupunkien alotteessa olevissa "kunnallistuttamishommissa" nämä ilmiöt ovat vallan selvään havaittavissa. Koko tällä hommalla on eittämätön luokkatietoinen puoli — "sopivampien säilyttämiseksi" — parempiosaisille, jotka puhuvat "sivistyksestä" ja "paremmasta kasvatuksesta".

Kun me sosialistit hommasimme täällä yhteis- ja yleishyödykelaitoksia kunnallisomistukselle, niin soimattiin luokkaoppisuudella. Joka muistaa päivälehtien kirjotuksia neljä viisi vuotta sitten, hänelle on todistuksia ylenmäärin Berkeleyssäkin, ja Friscon äskeisten tapahtumien johdosta kapitalistisiin lehtiin on ilmaantunut voimakas luokkatietoisuuden sointu. "Ylemmällä tasolla" ollaan täydellisessä luokkavmmärryksessä ja toimitaan väsymättömästi luokkatietojen kannalta vaikka puhutaan "puolueettomuudesta", "kansallisuudesta", "isänmaallisuudesta" — että nykyinen yhteiskuntakatsomus ei täällä Amerikassa kukistu luokkatietoisuudella vaan hiljalleen olosuhteiden kehityksestä — että "tulevaisuuden luo sivistys ja mielen lujuus"!

Toverit! Oletteko havainneet selvempää tunnustusta kapitalistien "sisäisen ylevyyden" ja "jalomielisyyden" taholta? Oletteko tulleet ajatelleeksi sen painavuutta jo aivan lähimmässä tulevaisuudessa? Kapitalistiset "kunnallistuttajat" nyt puhuvat, että "oikea toiminta" käy sisältä ulospäin — politikoivan kapitalistisen virkarenkaan sisältä! Ja se onkin vanha tuttu asia, sillä kokeet pitkin aikoja osottavat, etteivät viisaimmatkaan valiokunnat eikä "mallikelpoisimmatkaan lainlaatijat" ole kyenneet sitä estämään — poistamaan kapitalististen "hyvien miesten" itsekkyyttä politiikasta ja valtiotoiminnasta. Ja tässä "kunnallistuttamiskysymyksessä" ei tule kävmään eritavalla, elleivät työläiset tartu tarmolla itse ohjaksiin, ei San Franciscossakaan.

Kysymys täten ilmenee koko työväestölle tärkeänä kysymyksenä, eikä siis vähimmän sosialisteille. Me tiedämme, että valtio- ja kunnallisomistus on hyvä oikealla pohjalla; että ratkaiseva voima tulee kansankerroksista — tietystikin joukkojen kasvatuksen ja kehityksen kautta. Järjestämisasia tässä olisi ensitilalla. Mutta missä ovatkaan sen voimat tänäpäivänä? Ne ovat hajallaan — hakemassa "sotavoittoja". Californian valtion sosialistipuolue on kerrassaan hajallaan, ollut siitä saakka kun se miltei kuoliaaksi pirstottiin viime puoluekokouksessa Fresnossa ja Alameda kaunti järjestö ei ole vielä saanut vakavampaa runkomuotoa.

Sosialistinen kunnallisomistus- ja kansantalousoppi on pätevä, mutta se vastaa paraiten ihmiskunnan nykyiset tarpeet voimaan asetettuna. Jos me sallimme odotellen "puolueettomien" asettaa ne erilaisiin muotoihin — miten virkoja etsivien koreus-oppi ja -aisti kykenee ne pukemaan — niin minne saavummekaan? Työväen järiestöjen, sosialistisen liikkeen, pitäisi ryhtvä jo terävämpään toimintaan moisen sekotuksen kukistamiseksi.

* * *

Kunnallisomistusneuvottelu pidettiin Berkeleyn kaupungin talolla t. k. 14 p. klo 3 j. p. p., pormestari Irvingin virkahuoneustossa. Kaikki paikkakunnat olivat edustettuna. Irving puhui ensin kuinka tärkeitä työläisille ovat kävtännölliset kulkuvälineet ansaitessaan elatuksensa mikä missäkin paikassa kuntaa. Raitioteitten rahallista kantaa koskevassa kohdassa hän lausui:

"Ei ole aikaa toista sellaista kuin nvkyinen toimia raitioitten kunnallistuttamiseksi, jos se on mahdollista. käytännöllistä. Jos yhtiön lupakirjat ovat sellaisesta arvosta, että pidennettynä yhtiö voisi lainata suuria summia rahaa ja jälleen maksaa ne osakkeiden omistajille suurella voitolla, niinkuin yhtiön virkailijat osoittavat, niin ei ole mitään syytä miksi ei kansa voisi pidättää näitä etuoikeuksia itselleen ja pääomittaa ne omaksi hyödykseen, sen siiaan kuin ne nyt tulevat yksityisten korporatsionien voitoksi.

"Nämä raitiot aikoivat sijoittaa miljoonia pitämiinsä etuoikeuksiin, pyytäen niillä suuria voittoja yleisöltä. Yleisön tulisi suorittaa tämän sijoituksen itse ja nauttia hyötyä siitä."

Mr. Stringham selosti raitioteitten "sovituskysymystä" laajemmassa puheessaan osoittaen sitten kahta menettelymuotoa: yksi ollen, että muodostetaan kaupunkien yhtymä: kaupunki ja kaunti yhtenä; toinen, että muodostetaan hyödykelaitosten omistustuspiiri. Tätä jälkimäistä vastaan väitettiin lujasti sillä perusteella, että se aiheuttaisi erityisen virkakoneiston ja lisämenoja kunnalle. Osotettiin, että jos eri paikkakunnat voisivat yhtvä ydeksi kaupunki- ja kauntiliitoksi, niin kysymyksen ratkaisu tulisi paljon helpommaksi raitiotiet voitaisiin hoitaa verrattain pienellä lisäyksellä kaupunki- ja kauntivirastoon.

Kuten tiedetään, Oaklandin pormestari Davie tahtoisi Oaklandin yksinään ottamaan tämän puheenaolevan askeleen, mutta hänen suunnitelmansa sai tuskin mitään huomiota. Davie ei ollut myöskään itse saapuvilla, vaikka oli kutsuttu selostamaan kantaansa. Oli kuitenkin lähettänyt kirjelmän, jossa läsnäolijain hyvmä herättävän repäsevästi lausui, että "kuluttaa kaiken aikan-

Velie Trucks WORM GEAR DRIVE

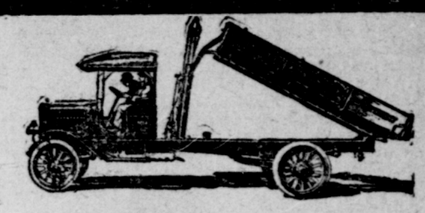

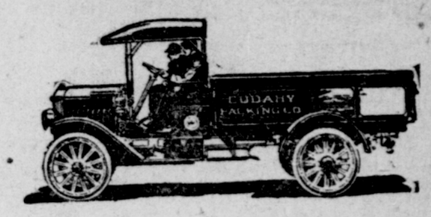

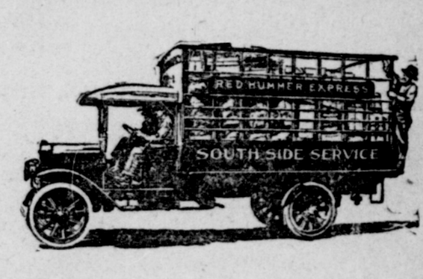

ovat käytännössä kaikissa liikkeissä missä "truckia" voidaan käyttää

Ainoastaan muutamia niistä sadoista erilaatuisista aloista, joissa autoja käytetään kuletukseen, ja joissa VELIE "truckit" antavat menestyksellisen palveluksen, nähdään viereisessä kuvassa. Se tunnustetaan yhdeksi parhaimmista ja johtavaksi autojen joukossa, milloin kantavuus ja luotettavaisuus on kyseessä.

VELIE'N kantavuus ja luotettavaisuus on taattu ehdottomasti voimakkaiden Continental moottorien kautta; Timken-David Brown kiertotanko kuletus ratas; neljävaihteinen vauhti; teräs Raybestos "clutchit"; Timken laakerit kaikkialla; poistettavat putkenmuotoiset jäähdyttäjät; erittäin paksu kehys puristetusta teräksestä; vahvat silico-manganese teräs vieterit; suuret pyörät ja Velie suuret, voimakkaat jarrut. Ajurin suojus-koju, kaasu valot ja Prest-O-Lite säiliö tulevat kaikki tavallisten valaistus varusteitten lisäksi.

Meillä on täydellinen varasto kaikkia koneen osia. Tiedustelkaa meiltä VELIE palvelusta, yöllä tahi päivällä. Antakaa meidän ratkasta kuletuspulmanne.

VELIE MOTOR CAR CO.
701—703 Commercial St., Cor. 16th St.
Office Phone 1173. Res. Phone 601-J.

Velie Motors Corporation, Moline, Illinois

Model 25, 1½-2-ton
Model 26, 3½-4-ton

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.
HANNA WYO

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla. 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tariota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company,
1107 Broadway, New York.